

Przyjrzyjcie się uważnie przyrodzie
Dni są coraz jaśniejsze i dłuższe od nocy.
Zniknęły śniegi. Występuje duża zmienność i różnorodność
 pogody. W przyrodzie rozpoczyna się okres wielkich zmian:

- **rośliny budzą się do życia;**
- **pojawiają się pierwsze kwiaty: przebiśniegi, pierwiosnki;**
- **na drzewach rozwijają się pąki kwiatowe, jako pierwsze zakwitają leszczyny, wierzby i brzozy;**
- **wiele zwierząt budzi się po śnie zimowym (np. węże, borsuki, jeże, żaby, niedźwiedzie);**
- **dostrzegamy ptaki, które na okres zimowy odleciały do ciepłych krajów (np. skowronki, bociany, jaskółki);**
- **słychać piękny śpiew ptaków, większość z nich przygotowuje się do składania jaj;**
- **łąki zaczynają się zielenić;**

Podniebni wędrowcy

Sezonowe wędrówki ptaków są zjawiskiem do tej pory nie do końca poznanym przez ludzi. Badania naukowe wykazały, że ptaki odnajdują właściwy kierunek lotu dzięki temu, że potrafią się orientować się w przestrzeni według położenia słońca lub gwiazd. Ludzie uważają się za najmądrzejszych, a żeby nie zgubić się w przestrzeni, muszą korzystać z różnych urządzeń i przyborów! Niektóre ptaki odlatują jesienią, bo boją się zimy. Uciekają przed chłodem i niedostatkiem pożywienia. Wiosną natomiast wracają do nas, żeby skorzystać z wolnej przestrzeni oraz wielkiej ilości pożywienia. Dzięki temu mogą wychować liczniejsze potomstwo.

W naszym kraju sezon wędrówki wiosennej otwiera się już w lutym. Już w połowie lutego pojawiają się pierwsze wędrowne skowronki. W łagodniejsze, bezśnieżne zimy mogą przybyć najbardziej niecierpliwie żurawie. Intensywny przelot wielu gatunków ptaków rozpoczyna się w marcu. Najpierw odlatują kaczki morskie, a przylatują sikorki zimujące w Niemczech albo Holandii. W

marcu i kwietniu powracają do naszego kraju prawie wszystkie ptaki lęgowe. Ostatnie przybywają strumieniówki, dziwonie, wilgi i jerzyki, które trafiają do swoich rodzinnych stron dopiero w maju.

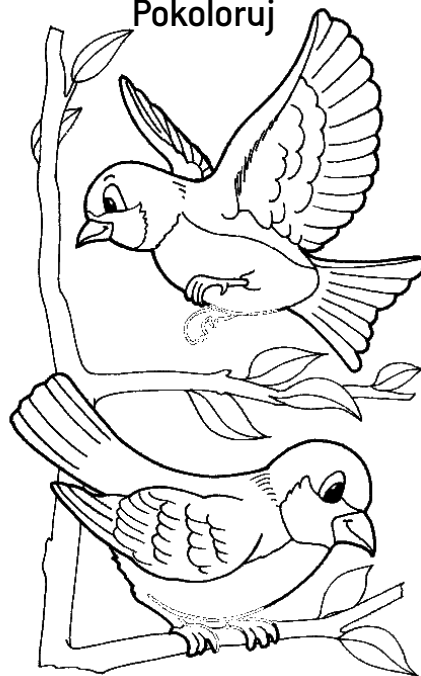
Jesienne i wiosenne wędrówki

Wyróżnia się dwa okresy wędrówek: jesienną i wiosenną. Jesienna wędrówka ptaków jest bardziej zwykle rozciągnięta w czasie niż wiosenna. Podczas wędrówki wiosennej, przelot ptaków jest szybszy, bardziej zróżnicowany. Często jest to wyścig samców do najbliższych terenów lęgowych, gdzie można znaleźć najwięcej pokarmu, i najlepiej ukryć gniazdo.

Nie wszystkie ptaki mają skłonności do wędrówek. Należą do nich: bażanty, cietrzewie i wróble.

Natomiast ptaki wędrowne odbywają regularne, dalekie przeloty, nawet do kilkunastu tysięcy kilometrów. Spędzają zimę nad Morzem Śródziemnym lub w głębi Afryki. Należą do nich: bociany, żurawie, łabędzie, jerzyki, jaskółki, zięby, słowiki, kosy.

Pokoloruj

ALE DOWCIP

Mądrała pyta:

— **Tatusiu, dlaczego oceny niedostateczne w moim dzienniczku podpisujesz trzema krzyżkami?**

— **Bo chcę, aby nauczyciel wiedział, że normalny człowiek nie może być ojcem takiego nieuka.**

Jakby wyglądało wasze życie, gdybyście się urodzili 800 lat temu?

Gdybyście żyli w ... XIII-wiecznej wsi

Mieszkalibyście w drewnianym domu krytym słomą. W chacie byłoby ciemno, bo bardzo mało światła wpadałoby przez niewielkie okienka. Moglibyście zapomnieć o szkłe, zamiast szyb w otworach tkwiły błony lub nawet skóry zwierząt. Niewiele byście zobaczyli przez takie okno. Spalibyście na postaniu ze słomy, w izbie, w której na środku lub z boku znajdowałoby się palenisko. Tam płonąłby ogień, na którym wasza mama gotowałaby obiad. Nie byłoby komin, a dym uciekałby przez otwór w krytym słomą dachu.

Na pewno nie mielibyście wanny ani kabiny prysznicowej. W waszej chacie w ogóle nie byłoby takich luksusów jak łazienka. Ręce i buzie mylibyście w misce,

a kąpałobyście się w jeziorze lub rzece. Mydła nie kupowałobyście w sklepie, wasza rodzina sama by je robiła z tłuszczu i popiołu!

Na obiad jedlibyście zwykle zbożową polewkę, warzywa, kaszę albo złowione przez siebie ryby. Rzadko widywalibyście na swoim talerzu mięso. Właściwie, to nie mielibyście własnego talerza. Wszyscy jedlibyście ze wspólnej miski.

Naszym przodkom rzeczywistość nie było łatwo, ale myślę, że skoro nie widzieli i nie wiedzieli, jak życie może być zmodernizowane, było im przyjemnie cieszyć się z tego, co mają. Zważywszy, że mamy dzisiaj o niebo lepiej niż oni, cieszymy się zatem z tego, co mamy!

Wiersz do wiosny!

Przyszła WIOSNA!

Wiosną, moi mili, wiosną
Wszyscy chłopcy prędzej rosną.
A dziewczynki zaś... ładnieją.
Częściej się do chłopców śmieją.
Podskakują jak wróbelki,
Szczebiot przy tym i pisk wielki.
No a chłopcy – jak to zwykle –
Obmyślają nowe figle.

ABC pierwszej pomocy (2)

Zanim zaczniecie ratować

Podchodząc do poszkodowanego, należy ocenić, czy miejsce, w którym się znajduje, jest bezpieczne. Główna zasada mówi, że bezpieczeństwo ratownika jest zawsze najważniejsze. Ze względów bezpieczeństwa należy podchodzić do leżącej ofiary od strony głowy.

Następnie należy:

- sprawdzić jego reakcję, zapytać, co się stało;
- sprawdzić, czy język, wydzieliny lub jakieś ciało obce nie blokują dróg oddechowych ofiary; w razie niedrożnych dróg oddechowych trzeba je oczyścić, delikatnie odchylając głowę do tyłu – często ten ruch przywraca normalny oddech;
- sprawdzić, czy ranny oddycha, czy ma tętno, czy krwawi;
- jeżeli poszkodowany ma poważne obrażenia szyi lub pleców, nie wolno go przemieszczać – chyba że ratujemy go przed pożarem, wybuchem, utonięciem;
- dopilnować, by ranny leżał i był spokojny;

- okryć poszkodowanego kocem, płaszczem lub czymś innym, by nie tracił ciepła;

- uspokoić ofiarę i samemu zachować spokój, to pozwoli rannemu opanować strach, dzięki czemu nie wpadnie w panikę;

- nie wolno niczego podawać do picia osobie nieprzytomnej lub półprzytomnej, jak też osobie skarżącej się na ból brzucha, gdyż może mieć obrażenia narządów wewnętrznych.

